

Da yngre borg.Stortingsrepr.mangler innsikt om det kollektive NS-oppgjør gis her et resyme især basert på de svenske rettslærdes utredning:1.Ved 2.verdenskrig utbrud 1.9.39 gjalt ang.forrederi 8.kap.s §86 i straffelov av 1902,som fastsatte 3 års minstestStraff for rettstridig under krigstilstand å yde aktiv fiendebistand eller svekke Norges stridsevne.2 Som "suplering" av samme lavet exilregjeringen først prov.ls.anordning av 22.1.41 som opptok medlemskap i NS eller annen org.som yder fienden bistand i brottsbekjæmpningen for forrederi. Slikt medlemskap skulle dermed ansees som aktiv fiendebistand,og alle NS-medl.skulle tape almen tillid.Denne ble erstattet med ls.anordning av 15.12.44 som krevet straff for alle som etter 8.4.40 har vært NS-medl.idet NS-org.virket i strid med strl.§86 Der lansertes kravet om kollektivt'erstatningsansvar'slik at om dømtes midler ikke rakk til å dekke dette så kunne domstolen bestemme at rest.dekning ble tatt hos ektefellen medmindre hun skilte seg fra domfelte!

NB:I HS-komiteens motiv til 1944-anordningen uttaltes at strl.§86's 3 års minstestStraff var altfor streng for resp.overtredelser og gjør den uanvendelig for flesteparten av de forhold det vil være ønskelig å ramme! Og i Solems kommentarbok av 1945 angis som supplementets årsak at det under okkup.ble nødvendig å utbygge loven med mere effektive restriksjoner overfor "landsvikerne".Men betenk at pga.grl.§97s forbud mot tilbakevirkende lovgivning så kunne exil-anordninger kun benyttes i graverende tilfeller hvor strl.86 beviselig kunne ha vært anvendt idet de angivelig kun skulle være delvis amnestigivende for å for at alle NS-medl.skulle rammes av strl.§86s 3 års minstestStraff.Dette viser at den kun omfatter grovt forrederi - dog dømtes ca.46,000 NS-medl.på slik basis.

2:Sommeren 1945 advarte våre største rettslærde mot også å dømme oss,som il940 kun unnlot utmelding av NS av forklarlige grunner,på slikt grunnlag idet strl. §86 forutsetter unasjonalt forsett hvilket i vårt tilfelle ikke kan bevises! Husk at prøvesakens domskonklusjon var at H.s NS-innmelding etter 8.4.40 & hans følg.medlemskap rammes av strl.§86 Ifølge dens domsprem.ansees H.s innmelding iNS 6.12.40 som avgjørende bevis på slikt unasjonalt forsett:"Den som meldte seg inn i NS etter 8.4.40 måtte forstå at NS hjalp tysk krigsførsel.Retten anser det dermed bevist at H.ved sin innmelding iNS 6.12.40 var seg bevisst at han fremmet Tysklands krigsinteresse." Slik "bevistes" Hs unasjonale forsett.

Tross slik prinsipiell begjæring fikk H-prøvesaken kollektivt forhåndsdømmer de virkning: At det var sterk dissens om H-dommen i HR hvor 4 HR-dommere mente det var urimelig å anse H.s NS-medlemskap som medvikring og stemte for frifinnelse skapte pga.hatpropagandan ikke engang tvil i vårt tilfelle idet fagdommerne unnlot å orientere legdommerne,som i byretten var i 2/3s majoritet,om vår særstilling.Men disse jurister visste at om det også hadde vært ført en prøvesak mot en førkrigsinnmeldt så måtte HR ha respektert at vår tilslutning til NS il933/36 skyldes patriotisme og at vi pga.falske fordommer fra 9.4.40 kom i en tvangssituasjon:vi arrestertes våren 1940 ifølge Ap-regjeringens ordre av 14.4.40 til MOK som potensiell 5.kolonne! Derfor risikerte man ikke en slik sak idet den måtte ha ført til at et HR-flertall hadde frifunnet NS-veteranen.

3:Man foretrakk å dømme oss på falske premisser,idet man urett belastet oss H-prøvesakens "forståelse" og "bevissthet" tross dommerne visste at slik "tysk krigsførsel og krigsinteresse" var ukjente begrep ved vår NS-innmelding i 1933 Dette erkjentes først i Justisdept.s Innstilling som Stortinget "behandlet"i 1964:der bekreftes at vi førkrigsinnmeldte NS-medl.overhodet ikke kunne overføres straffeskyld.Det taltes da om amnestilover men i år får vi vite at æresoppreisning er et ukjent begrep i norsk rett.Som nevnt 9.ds.har de mest ærekjære av oss bestemt at om ingen slik rehabilitering foreligger pr.9.4.80 dvs 40 år etter 9.4.40 så emigrerer de både som protest overfor politisk justismord og for å befries fra urett livsvarig sosial kompromitering.De ble frikjent for strl.§86's 3 års minstestStraff dvs.de dømtes til lavere dommer,det kaltes "delvis amnesti" men deres/våre domsprem.anføres intet bevis på.at vårt særforhold rammes av strl.§86 -hvilket er'amnestidommens' forutsetning!Deres ultimatum betyr bl.a.at de tenker på sitt eftermæle,og at de dermed vil vise at de reagerer mot uretten.Dermed vil de også si at de ikke lenger kan tolerere å leve i et samfunn som bestrider deres rehab.rett.og som gjør dem til kollektiv hetsens offre.Mange av oss har nu i ca.50 år forgjeves forsøkt å bekjempe Aps radikalisme,også som medl.av Fedrelandslaget og Høyre,som konservative nasjonalister,men fra mai 1945 har begge parter brukt oss som syndebuk i selvforsvar 24.4.78 ^ slikt forsett = Førkrigsinnmeldte NS-medl.s juristgruppe.